

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กรณีศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหาร องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และวิทยาลัยที่สังกัด) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล ปีการศึกษา 2555 ผู้วิจัยขอเสนอสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุป

การนำเสนอสรุปผลการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล มีตามลำดับดังนี้

1. ผู้บริหารและครูมีส่วนร่วมในการบริหารมีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การดำเนินกิจกรรมหลักรองลงมาคือ การบริหารสำนักงานองค์การ และการประชุมวิชาการ

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหาร จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และวิทยาลัยที่สังกัด มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบได้ดังนี้

2.1 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารและครู มีส่วนร่วมในการบริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารมีส่วนร่วมในการบริหารโดยภาพรวม และด้านการดำเนินกิจกรรมหลัก ด้านการบริหารสำนักงานองค์การ ด้านการประชุมวิชาการ มากกว่าครู

2.2 จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ผู้มีระดับการศึกษา มีส่วนร่วมในการบริหาร โดยภาพรวม และรายด้าน ทั้งด้านการดำเนินกิจกรรมหลัก ด้านการบริหารสำนักงานองค์การ ด้านการประชุมวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

2.3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานพบว่า ประสบการณ์การทำงานต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการบริหาร โดยภาพรวม ด้านการบริหารสำนักงานองค์การด้านการประชุมวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการดำเนินกิจกรรมหลัก มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประสบการณ์การทำงานรายคู่ ประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 5 -10 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารมากกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 5 -10 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารด้านการบริหารสำนักงานองค์การมากกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป และประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 5 -10 ปี มีส่วนร่วมในการบริหารด้านการประชุมวิชาการมากกว่าประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 11 - 20 ปี และตั้งแต่ 21 ปี ขึ้นไป

2.4 จำแนกตามวิทยาลัยที่สังกัด พบว่า ผู้ปฏิบัติงานอยู่วิทยาลัยที่สังกัดต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินกิจกรรมหลักไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการบริหารสำนักงานองค์การ และด้านการประชุมวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้ที่ปฏิบัติงานที่อยู่สตูล มีส่วนร่วมในการบริหาร มีมากกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานที่อยู่สงขลา ผู้ปฏิบัติงานที่อยู่สตูล และพัทลุง มีส่วนร่วมในการบริหาร ด้านการบริหารสำนักงานองค์การ มีมากกว่าผู้ปฏิบัติงานที่อยู่สงขลา และผู้ปฏิบัติงานที่อยู่สตูล มีส่วนร่วมในการบริหาร ด้านการประชุมวิชาการ มีมากกว่าผู้ปฏิบัติงานที่อยู่สงขลา และพัทลุง

3. ข้อเสนอแนะของการมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล มีข้อเสนอดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการดำเนินกิจกรรมหลัก เรื่องที่เสนอสูงสุด พบว่า ต้องการให้มีการดำเนินกิจกรรมหลักโดยชมรมเพื่อจัดทำโครงการต่างๆ เพื่อสนับสนุนโครงการของนักศึกษาทั้งโครงการที่ก่อให้เกิดรายได้ และโครงการอื่นที่มีประโยชน์แม้ไม่ได้ก่อให้เกิดรายได้ เช่น โครงการในกลุ่มเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งควรสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยมีงบประมาณ อย่างเพียงพอ

และกระตุ้นให้สมาชิกดำเนินกิจกรรมหลักอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้โครงการสร้างคุณประโยชน์อย่างยั่งยืน และจากการที่นักศึกษายังขาดความกระตือรือร้นจึงควรจัดให้มีป้ายประชาสัมพันธ์

เรื่องที่เสนอรองลงมา มี ประเด็น ประเด็นแรกคือ โครงการต่างๆ ควรดำเนินกิจกรรมอันเป็นเป้าหมายหลักของโครงการทุกภาคเรียน เพื่อให้สมาชิกในโครงการได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะเรียนรู้ คิดริเริ่ม แก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากการฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งจะเป็นความรู้ และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป รวมถึงควรมีการกำหนดจำนวนกิจกรรมที่จะจัดขึ้นในแต่ละภาคเรียนอย่างชัดเจนอีกด้วย

ประเด็นต่อมา คือ ควรชี้แจงแนะแนวให้นักศึกษาเข้าใจถึงกิจกรรมหลักของแต่ละโครงการ เนื่องจากยังมีนักศึกษาอีกมากที่ขาดความเข้าใจในกิจกรรมหลัก และขั้นตอนดำเนินงาน จึงควรมีการติดตามการดำเนินการของกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษาในแต่ละโครงการ พร้อมให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแนะนำวิธีการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมทั้งนี้ที่ผ่านมานักศึกษาที่เป็นสมาชิกมักไม่ค่อยให้ความสนใจในการร่วมทำกิจกรรมมากนัก มีเพียงแต่ผู้เป็นประธานกับกรรมการเท่านั้นที่ดำเนินการ จึงควรมีการกระตุ้นให้สมาชิกสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมมากยิ่งขึ้น สำหรับเรื่องที่เสนอน้อยที่สุด คือ ต้องการมีโอกาสได้เข้าไปเป็นที่ปรึกษาของสมาชิกองค์การ

3.2 ด้านการบริหารสำนักงานองค์การ พบว่า มีการเสนอแนะ 2 ประเด็น ประเด็นแรกคือ ควรพัฒนาปรับปรุงให้มีระบบการบริหารงานที่ชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและควรจัดเตรียมสำนักงานให้พร้อมต่อการใช้งานของสมาชิก เพื่อช่วยสนับสนุนอำนวยความสะดวกให้สมาชิกได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้อย่างสะดวกสบาย รวดเร็ว อันจะนำไปสู่การสรรค์สร้างคุณประโยชน์แก่สมาชิก บุคลากร และสังคมตามมา ทั้งนี้ควรดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้มีความต่อเนื่อง มีการประชุมวางแผน ดำเนินงาน ประเมินผล และปรับปรุงพัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้องค์การพัฒนาไปสู่การเป็นหน่วยงานดีเด่นในการบริหารสำนักงานองค์การตามเป้าหมายที่วางไว้

ประเด็นที่สองคือ คณะกรรมการควรมีความกระตือรือร้นในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น และควรเปิดโอกาสให้สมาชิกที่ทำหน้าที่เป็นกรรมการได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ดำเนินกิจกรรมได้อย่างอิสระเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิก บุคลากร และสังคม ตลอดจนนักศึกษาทุกคนทุกชั้นปีอย่างทั่วถึง รวมถึงควรมีการให้กำลังใจสมาชิก และนายกององค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชนิพนธ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในการดำเนินงานต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีอีกด้วย และข้อเสนอแนะที่เสนอน้อยที่สุดคือ คิดว่าการดำเนินงานด้านการบริหารสำนักงานองค์การที่ผ่านมาดีแล้ว

3.3 ด้านการประชุมวิชาการ เรื่องที่เสนอสูงสุดคือ ควรให้การสนับสนุนการจัดประชุมทางวิชาการทั้งภายใน และภายนอกวิทยาลัยฯ ทั้งนี้ควรมีการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการร่วมด้วย ซึ่ง

วิทยาลัยฯ ควรให้การสนับสนุนอย่างเต็มกำลังทั้งในระดับหน่วย ระดับภาค และระดับชาติ เพื่อให้ครู และนักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมงานประชุมวิชาการขององค์กรฯ ในระดับชาติ ตลอดจนวิทยาลัยฯ ควรให้ความร่วมมือในการเข้าประชุมทางวิชาการ แข่งขันทักษะวิชาการ เนื่องจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นต้นแบบที่จะช่วยจุดประกายความคิดริเริ่มใหม่ ๆ แก่นักศึกษา รวมถึงช่วยขยายผลงานทางวิชาการของครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้อีกด้วย กล่าวโดยสรุป คือ ควรสนับสนุนให้มีการประชุมวิชาการ และเปิดโอกาสให้ครู และนักศึกษาเข้าร่วมงาน

สำหรับความคิดเห็นด้านการประชุมวิชาการที่มีการเสนอรองลงมคือ ในการประชุมวิชาการระดับหน่วย พบว่า สมาชิกยังให้ความสนใจน้อยจึงควรกระตุ้นควบคู่กับกาประชาสัมพันธ์ ให้สมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมมากยิ่งขึ้น อาทิ การให้นักศึกษาจัดนิทรรศการ เดินขบวนพาเหรด จัดแสดงละครสั้น แสดงดนตรีสด นอกจากนี้ยังเสนอให้วิทยาลัยฯ จัดงานรื่นเริงเช่น ดนตรี การแสดงหนังตะลุง เป็นต้น ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมของนักศึกษาด้วย เพื่อเป็นการดึงดูดบุคคลภายนอกเข้ามาชม ส่วนระดับภาคมีความคิดเห็นในระดับพอใจ มีข้อเสนอว่า ควรจัดกิจกรรมทัศนศึกษาให้นักศึกษาที่ไม่ได้เข้าร่วมเป็นตัวแทนแข่งขัน ไปชมบรรยากาศในการแข่งขันด้วยสำหรับข้อเสนอแนะในการประชุมวิชาการ ระดับชาติ มีข้อเสนอให้จัดทำเอกสารเผยแพร่สาระความรู้ และรายละเอียดกิจกรรมที่จัดขึ้นแจกโดยไม่คิดมูลค่า

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะอีก ๓ ประเด็นที่เสนอน้อยที่สุด ประเด็นแรกคือ ปัจจุบันได้มีการนำกิจกรรมอื่น ๆ เข้ามาร่วมในกิจกรรมประชุมวิชาการระดับชาติ จึงควรถือว่าการประชุมระดับชาติเป็นส่วนหนึ่งของงานวิชาการด้วย ประเด็นที่สอง ควรให้ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายวางแผนหรือฝ่ายบริหารทรัพยากร เข้ามามีบทบาทเพิ่มขึ้นในการดำเนินงานทุกระดับ ประเด็นที่สาม ไม่ควรเน้นด้านวิชาการเพียงด้านเดียว ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถจำหน่ายผลผลิตให้ได้ยอดขายสูงด้วย และประเด็นสุดท้าย เสนอว่า ควรยกเลิกบางทักษะที่ไม่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของสมาชิก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กรณีศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายเพื่อสรุปเป็นข้อยุติให้ทราบถึงข้อเท็จจริง

โดยมีการนำเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิง สนับสนุนหรือข้อขัดแย้งได้ ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกร ในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ศึกษาศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล สรุปจากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร และ ครุ มีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กรณีศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล โดยภาพรวม และรายด้าน มีส่วนร่วมในการบริหารมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารและครุวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล ทำหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ให้ความสำคัญ และสนใจยินดีให้ความร่วมมือสูง ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2547) นโยบายต่อระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ให้ผู้บริหาร และครุมีหน้าที่ตามระเบียบ วิธีปฏิบัติ หลักเกณฑ์ และรายละเอียดขององค์การเกษตรกร ในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีโดย รับผิดชอบ ให้คำปรึกษา และร่วมเสนอเพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมปฏิบัติ ในกิจกรรม ตลอดจนเพื่อ การประเมินความสามารถตัวเองซึ่งผู้บริหารและครุได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญ อนงค์ อนันตริยเวช (2539 อ้างถึงใน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต) ได้สรุปว่า การมีส่วนร่วมบริหารจะมีประสิทธิภาพสูงสุด เมื่อบุคลากรในสถานศึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญใน แขนงต่าง ๆ มีมุมมองที่แตกต่างกัน ในการแก้ปัญหาเดียวกัน อันสามารถระดมหรือให้ความร่วมมือ รับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น

จากผลการวิจัยครั้งนี้ในภาพรวมและรายด้านของค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการบริหาร องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยาม บรมราชกุมารี กรณีศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล ยังพบรายละเอียดดังนี้

1.1 การดำเนินกิจกรรมหลัก แม้ว่าภาพรวมของค่าเฉลี่ยจะมีผลอยู่ในระดับมาก แต่ใน ความแตกต่างรายข้อ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านได้ ดำเนินกิจกรรมชมรมตามความต้องการทางสังคม ($\bar{x}=3.70$) อาจให้เหตุผลได้ว่า ระดับการมีส่วนร่วม ในการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้เป็นปัญหาสำคัญของการมีส่วนร่วม เพราะแม้ว่า โดยหน้าที่ ของการเป็นครูที่ปรึกษาสมาชิกในโครงการด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โดยสนองคติพจน์ ด้านใช้วิชาเพื่อบริการงานสังคม (Living to serve) ทั้งจากในชมรม และนอกชมรมทุกชมรม ที่ เกี่ยวข้องตามความต้องการทางสังคม อันสมาชิกภายในหน่วย และคณะกรรมการ ระดับหน่วย เห็นชอบโดยตลอด ทั้งด้านการร่วมจัดเพิ่มในการทำแผนปฏิบัติการ การกลั่นกรองแผนปฏิบัติการ

การส่งเสริมสนับสนุน และประสานงาน การติดตาม และประเมินผล และด้านการร่วมสรุป และรายงานผลการดำเนินกิจกรรมได้ดำเนินการแล้วก็ตาม แต่พบว่า ยังคงขาดความคิดเห็นของ ครูที่ปรึกษาสมาชิกที่แสดงถึงความต้องการที่แท้จริง

และพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารมากที่สุด คือ ท่านได้พัฒนาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์วิชาชีพของสมาชิกโดยการปฏิบัติจริง ในสถานการณ์จริง ตามปรัชญาการศึกษาเกษตร($\bar{x}=4.26$) อาจให้เหตุผลได้ว่า การดำเนินกิจกรรมหลักมีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการบริหาร เพราะว่า เป็นการสนองคติพจน์ขององค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2547) ที่ว่า เราเรียนรู้ด้วยงานการฝึกหัด (Learning to do) เราปฏิบัติเพื่อหวังทางศึกษา(Doing to learn) อันเนื่องจากในเดือนสิงหาคมพ.ศ. 2554 นายพรณรงค์ วรศิลป์ ประธานกรรมการอำนวยการ องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ระดับชาติ ประจำปีการศึกษา 2554 ถึง 2555 ประกาศใช้วิธีการปฏิบัติขององค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ว่าด้วย การดำเนินกิจกรรมหลัก การบริหารสำนักงานการประชุมวิชาการ พ.ศ. 2554 อันได้ปรับใหม่แทนวิธีการปฏิบัติของเดิม พ.ศ. 2548 ดังนั้น จึงทำให้ผู้บริหาร และครูได้กลับต้นตัวเร่งจัดการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริงในปีต่อ ๆ มา อันแสดงได้ว่า ผู้บริหารและครูได้ร่วมกันพัฒนาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์วิชาชีพของสมาชิกโดยการปฏิบัติจริง ในสถานการณ์จริง ตามปรัชญาการศึกษาเกษตรนั่นเอง

1.2 การบริหารสำนักงานองค์การ แม้ว่าภาพรวมของค่าเฉลี่ย ระดับการมีส่วนร่วม ในการบริหารจะอยู่ในระดับมากแต่ในรายข้อพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย ด้านการบริหารสำนักงานองค์การ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านได้ดำเนินการงานสมาชิกวิสามัญขององค์การ ($\bar{x}=3.47$) อาจให้เหตุผลในข้อนี้ได้ว่า ปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กรณีศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุงสตูดเกิดจากวิทยาลัยฯได้ให้การช่วยเหลือแก่สมาชิกวิสามัญ ซึ่งสอดคล้องกับ สุภาภรณ์ ปฐมพรชัยศิริ (2547: 2) ซึ่งแจ้งว่า ทำให้ไม่สามารถนำความคิดเห็นอย่างย่อของหน่วยที่กรรมการเห็นว่าควรนำมาเป็นตัวอย่างได้ สำหรับการคัดเลือกหน่วยดีเด่นนั้น มีเฉพาะระดับภาค และระดับชาติ ในระดับภาคจะมีเกียรติบัตรมอบให้แก่หน่วยที่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งมี 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 คะแนนร้อยละ 60-69 ได้รับเกียรติบัตรทองแดง ระดับที่ 2 คะแนนร้อยละ 70-79 ได้รับเกียรติบัตรเงิน และ ระดับที่ 3 คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป ได้รับเกียรติบัตรทอง ทั้งนี้การพิจารณาคัดเลือกหน่วยดีเด่นพบว่า กิจกรรมประสาน

สัมพันธ์ศิษย์เก่าซึ่งเป็นสมาชิกวิสามันธุ์ ทางวิทยาลัยฯ ยึดต่อประสานไม่เต็มที่มีผลทำให้วิทยาลัยฯ กับสมาชิกวิสามันธุ์มีความสัมพันธ์ไม่ใกล้ชิดเหนียวแน่นการให้คะแนนจึงลดลง นอกจากนี้องค์การ ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ทราบเฉพาะแต่ในกลุ่มนักศึกษาที่เคยร่วมกิจกรรมเท่านั้น จึงมีผลให้ไม่ได้ รับเลือกเป็นหน่วยดีเด่น

และพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ท่านได้สนับสนุนการบริการ และ อำนวยความสะดวกกับสมาชิกวิสามันธุ์ คือ การสรรหาตัวแทนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ($\bar{x}=3.71$) อาจ ให้เหตุผลได้ว่า วิทยาลัยฯ ได้ให้การสนับสนุนศิษย์เก่าได้รวมกันเพื่อพบปะ โดยมีสำนักงานในพื้นที่งาน และยินดีให้ใช้สถานที่จัดงานสังสรรค์เป็นประจำตลอดมา

1.3 การประชุมวิชาการแม้ว่าภาพรวมของค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมจะมีผลอยู่ในระดับ มาก แต่ในรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ ท่านดำเนินการกิจกรรม จัดการประกวด “สิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่” ($\bar{x}=3.23$) อาจให้เหตุผลได้ว่า ด้วยชิ้นงานจะต้องใช้ เครื่องมือช่าง ซึ่งมีเพียงแต่นักศึกษาในแผนกวิชาช่างกลเกษตรเท่านั้นที่ได้ใช้งาน รวมถึงในวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีสงขลา มีครูในแผนกนี้เพียงจำนวน 11 คน อีกทั้งยังมีโอกาสน้อยมากที่ผู้บริหาร และครูแผนกอื่น ๆ จะถนัด และร่วมให้คำปรึกษา เนื่องจากผู้บริหารมักกำหนดให้ครูแผนกวิชาช่างกล เกษตรควบคุมดูแลเป็นหลัก

นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประชุมวิชาการ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ ในระดับมากที่สุด คือ ท่านดำเนินงานในกิจกรรมวิชาการ และการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ($\bar{x}=4.05$) อาจให้เหตุผลได้ว่า ที่ผ่านมาผู้บริหารและครูได้ร่วมดำเนินงานกิจกรรมวิชาการที่ตนรับผิดชอบ อย่าง สม่าเสมอมาตลอด ทั้งการสัมมนาผลงานทางวิชาการ การประกวดโครงการและการเกษตร การประกวด สิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ และการแข่งขันทักษะทางวิชาชีพ นอกจากนี้ยังพบว่าวิทยาลัยฯ ได้หยุด การเรียนการสอนตลอดช่วงการจัดประชุมวิชาการ ซึ่งเอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้มีเวลาในการศึกษา หาความรู้ใหม่ ๆ ในกิจกรรมวิชาการอย่างเต็มที่

สรุปจากข้อเสนอแนะทั้ง ด้าน พบว่า นักศึกษาไม่กระตือรือร้นในการดำเนินกิจกรรมหลัก เท่าที่ควร นักศึกษาไม่ได้ดำเนินกิจกรรมหลักทุกภาคเรียน ทำให้ไม่ได้รับความรู้และแนวปฏิบัติจริง จากการดำเนินกิจกรรมหลัก นักศึกษาไม่ให้ความสนใจต่อกิจกรรมหลัก อันเนื่องมาจากการขาด ความรู้ความเข้าใจ ด้านการบริหารสำนักงานองค์การ พบว่า สมาชิกที่เป็นกรรมการไม่ได้มีการปรึกษาหารือเท่าที่ควร ทั้งยังขาดกำลังใจในการดำเนินการ จึงควรแก้ไขปัญหานี้ด้วย ควรปรับปรุงรูปแบบ การประชุมวิชาการให้ดึงดูดความสนใจนักศึกษามากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า การจูงใจโดยวิธี การแข่งขันทักษะนั้น ยังมีปัญหาในการปฏิบัติ ส่วนการจูงใจแบบอื่นไม่พบว่ามีปัญหา (ผ่องพรรณ

ตรัยมงคลกุล และคณะ, 2532) ดังนั้น ควรจงใจในขั้นก่อนจัดการแข่งขัน โดยใช้วิธีให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษา ก่อน เพื่อจะได้เกิดความสนใจแข่งขันตามมา

2. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกร ในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กรณีศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และวิทยาลัยที่สังกัด สรุปจากผลการวิจัย ดังนี้

2.1 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวม และรายด้าน ผู้บริหารและครุมี ส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้บริหารมีส่วนร่วมภาพรวม และด้านการดำเนินกิจกรรมหลักด้านการบริหารสำนักงานองค์การด้านการประชุมวิชาการมากกว่าครุ ซึ่งพบว่า ตอบรับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ผู้บริหารและครุในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีส่วนร่วมแตกต่างกัน อภิปรายผลได้ว่า ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารเป็นผู้นำ กำกับวางแผนนโยบาย สนับสนุน โดยเฉพาะผู้อำนวยการกับรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้ดูแลโดยตรง ส่วนรองผู้อำนวยการอีก 3 ฝ่าย ได้ช่วยส่งเสริมนโยบายตามตำแหน่งหน้าที่ กล่าวคือ ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการบริหาร โดยร่วมในคณะกรรมการอำนวยการพิจารณา ให้ความเห็นชอบ แผนการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามระเบียบ วิธีปฏิบัติ หลักเกณฑ์ และรายละเอียดขององค์การ ซึ่งต้องมีพฤติกรรมกรบริหารเป็นผู้วินิจฉัยสั่งการ ทำให้มีโอกาสทราบระเบียบ และวิธีการปฏิบัติได้ละเอียดทันสมัยที่มากกว่าครุ และเนื่องจาก ครุส่วนใหญ่มีบทบาทจำกัดหรือแม้ว่าวิธีการปฏิบัติในระดับหน่วย ได้เปิดช่องประเภทของครุที่ปรึกษา ประเภทที่ 1 ให้ครุทุกคนเป็นครุที่ปรึกษาสมาชิก มีหน้าที่ให้คำปรึกษา และนิเทศ ฝึกฝน ให้ข้อเสนอแนะ แนะนำ ช่วยเหลือตามที่สมาชิกร้องขอ ซึ่งแม้ได้พยายาม และเข้าใจในวิธีปฏิบัติสูง แต่มีหน้าที่ดำเนินงานเฉพาะเป็นผู้ร่วมปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) จึงทำให้ครุมีส่วนร่วมน้อยกว่าผู้บริหารนั่นเอง

2.2 หากจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้บริหารและครุ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยโดยภาพรวม และด้านการดำเนินกิจกรรมหลัก ด้านการบริหารสำนักงานองค์การ ด้านการประชุมวิชาการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งพบว่า ไม่ตอบรับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ผู้บริหารและครุในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมแตกต่างกัน อภิปรายผลได้ว่า เนื่องจากการมีส่วนร่วมเกิดจากความตั้งใจของแต่ละคน และปริมาณกิจกรรมที่รับผิดชอบ โดยที่ผู้ที่เอาใจใส่พยายามน้อย และมีการศึกษาสูงกว่า กับผู้ที่ตั้งใจมากแม้มีการศึกษาต่ำกว่า อาจมีส่วนร่วมเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันได้ ดังนั้นระดับการศึกษาหรือความรู้ความสามารถที่สูงกว่า จึงไม่อาจกำหนดสภาพการมีส่วนร่วม แต่จะขึ้นกับความสนใจ เอาใจใส่ ในการมีส่วนร่วมทางจิตใจในสิ่งนั้น ๆ มากกว่าเป็นเพียงการร่วม

กิจกรรม (Keith David n.d., ibid: 176-177 อ้างถึงใน ชุตินา สิมมา , 2554) จึงทำให้ความสำคัญ
ของผลการวิจัยนี้ช่วยให้ผู้ที่สนใจสามารถนำไปพิจารณาดำเนินการพัฒนาระบบการมีส่วนร่วม
ได้ถูกต้อง มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ส่วนความจำเป็นสำหรับการวิจัยเพิ่มเติม คือ ควรวิจัยปัญหา
ความร่วมมือของผู้บริหารและครูที่มีต่อกันน้อย

2.3 ในการจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าผู้บริหารและครูกลุ่มที่มีประสบการณ์
การทำงานต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยภาพรวม
และด้านการดำเนินกิจกรรมหลัก ด้านการบริหารสำนักงานองค์การ ด้านการประชุมวิชาการ แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งพบว่า ตอบรับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่าผู้บริหารและครูใน
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัันมีส่วนร่วม
แตกต่างกัน อภิปรายผลได้ว่า เนื่องจากผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย มีช่วงเวลางานไม่
นาน อาจเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์สูง มีความสนใจใคร่รู้ มีความมุ่งมั่นมานะ ทั้งมักมีความคิดไปในทิศทาง
เดียวกันกับนักศึกษา จึงมักร่วมทำงานเป็นคณะเดียวกัน ทำให้มีสถิติการทำงานร่วมกันมากกว่า ซึ่ง
แตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า ที่ถึงแม้มีระยะเวลาทำงานยาวนาน แต่มักไม่ค่อย
มีส่วนร่วมเป็นคณะทำงานอย่างสม่ำเสมอ หรือร่วมมาตลอดแล้วต่อมาเกิดความเฉื่อยชาตามอายุ ทำให้
มีส่วนร่วมน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่าจึงมีผลตรงกันข้ามทำให้ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน
น้อย มีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมาก ดังนั้น ผู้บริหาร และครู ที่มีประสบการณ์
การทำงานต่างกััน จึงมีส่วนร่วมแตกต่างกัน

สอดคล้องกับรายงานแผนกลยุทธ์พัฒนาองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย
ไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยใช้หลัก SMART Plan
ปีการศึกษา 2553 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา ที่ยังไม่มีโครงการสนองกิจกรรม นั้นแสดง
ให้เห็นว่า มีทักษะที่วิทยาลัยไม่จัดให้ร่วมกิจกรรม จัดเปลี่ยนผู้ที่มีประสบการณ์ การทำงาน คนใหม่
ที่เข้ามาใหม่ บางกิจกรรมจึงมีไม่ครบตามจำนวน จึงทำให้ผู้บริหารและครูมีส่วนร่วมดำเนินการมากน้อย
แตกต่างกัน ขึ้นกับประสบการณ์ที่ได้รับ ผิดชอบ สนใจ โอกาส จำนวนของกิจกรรม โครงการ ทักษะ
และตามที่ตนถนัด มากกว่าการมีประสบการณ์การทำงานนาน เนื่องจากผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน
น้อย ซึ่งมีอายุการทำงานน้อย แต่มีประสบการณ์ในการมีช่วงเวลาสนใจใกล้ชิดกิจกรรม และโอกาส
รับผิดชอบมีมากกว่า จึงมีผลกลับว่า มีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมาก ซึ่งมีอายุ
การทำงานมากก็ตาม แต่ประสบการณ์การใกล้ชิดกิจกรรมน้อย สรุป ประสบการณ์การทำงานมีผล
น้อยกว่าประสบการณ์มีส่วนร่วมในกิจกรรม นั่นคือ ประสบการณ์การทำงานต่างกััน มีส่วนร่วม
แตกต่างกัน

2.4 หากจำแนกตามวิทยาลัยที่สังกัด พบว่า ผู้บริหารและครูกลุ่มที่ปฏิบัติงานอยู่วิทยาลัยที่สังกัดต่างๆ การมีส่วนร่วม โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งพบว่าตอบรับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่าผู้บริหารและครูในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล ที่มีวิทยาลัยที่สังกัดต่างกัน มีส่วนร่วมแตกต่างกัน อภิปรายผลได้ว่า เนื่องจากผู้บริหารและครูจาก พัทลุง สตูล มีภาระดูแลกิจกรรมน้อยกว่า มีอัตราส่วนปริมาณนักเรียนน้อยกว่า แต่มีคุณภาพโดยสนใจร่วมกิจกรรม หมายถึงปริมาณของร่างกาย และแรงใจที่อุทิศให้แก่การหาประสบการณ์ทางวิชาการ ซึ่งที่มีส่วนร่วมมาก ได้แก่ ผู้ที่อุทิศพลังงานมากในการเรียน ใช้เวลาในสถานศึกษามาก เข้าร่วมองค์กรนักศึกษาต่าง ๆ อย่างจริงจัง และมีปฏิสัมพันธ์กับครูและนักศึกษาอื่น ๆ มาก(แอสติน, 1984 อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยนเรศวร2553) ผลการวิจัยจึงได้สะท้อนให้เห็นว่า ความแตกต่างเกิดจากภาระงาน คุณภาพของผู้บริหารและครู และปริมาณของนักศึกษา ส่วนความจำเป็นสำหรับการวิจัยเพิ่มเติม คือ การมีส่วนร่วมของนักศึกษา

สอดคล้องกับงานวิจัยของผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และคณะ(2532) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ระบบ และวิธีจัดกิจกรรมขององค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ก.ท.) ที่พบว่า คณะกรรมการดำเนินงานมีส่วนร่วมในการวางแผนในเรื่องต่าง ๆ ในระดับปานกลาง และน้อยมาก ในรอบปีการศึกษา2530-2531 พบว่า จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมสำคัญ ของระดับหน่วยมีความหลากหลาย โดยมีไม่ที่วิทยาลัยเท่านั้นที่มีกิจกรรมเหล่านี้บ่อย อีกทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการหลักต่าง ๆ ของสมาชิก มีความหลากหลายระหว่างบางวิทยาลัย มีส่วนน้อยที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันการพูดในที่ชุมชน และสมาชิกประมาณครึ่งหนึ่งแจ้งว่า ไม่ได้ทำโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศ

3. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล

สรุป จากผลการวิจัยด้านการดำเนินกิจกรรมหลัก พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่กระตือรือร้นที่จะคิดดำเนินการเองในการเข้าร่วมกิจกรรมหลักเนื่องจากผู้บริหาร และครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการกระตุ้นดึงดูดนักศึกษาแต่การปฏิบัติยังถืดต่อนื่องไม่มากพอ ด้านการบริหารสำนักงานองค์การพบว่า สำนักงานองค์การฯ มีผู้เข้าทำงาน แต่ไม่ประจำทุกวัน จะเข้าเฉพาะเมื่อมีการประกาศนัด ซึ่งมักเป็นช่วงพักเที่ยงหรือหลังเวลาราชการ เพื่อดำเนินการบริหารงานอย่างจริงจังตามบทบาทหน้าที่ จึงควรดำเนินการจัดตั้งให้มีผู้รับผิดชอบหน้าที่นี้ ด้านการประชุมวิชาการ พบว่าการประชุมวิชาการระดับหน่วย ยังไม่เป็นที่รู้จักของบุคคลภายนอก และมีนักศึกษามาร่วมงานน้อย จึงอภิปรายผลได้ว่าเกิดจากขาดการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ การฝึกทักษะของกิจกรรมหลักที่น้อยครั้ง ผู้บริหารและครู

ยังให้การสนับสนุนยังไม่เต็มที่ จึงควรจัดหารางวัลแก่นักศึกษา ควรดึงดูดผู้คนโดยการจัดงานขึ้นจริงควบคู่กับงานประชุมวิชาการดังที่ เรณูภา หนูวัฒน์(2551) ที่ได้วิจัย เรื่อง ศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ของนักศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศูนย์ศิลปาชีพบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ จะมีการพัฒนาเฉพาะกลุ่มเท่านั้นที่สำคัญของผลการเสนอแนะทำให้ควรเร่งดูแลให้ครอบคลุมถึงนักศึกษาทุกคน สำหรับความจำเป็นในกาช้อเพิ่มเติม คือ การสำรวจการมีส่วนร่วมจากนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหาร องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล โดยภาพรวม และรายด้าน มีระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงสามารถนำผลมาใช้ในการวิเคราะห์หาสาเหตุด้วยกระบวนการวิจัย เพื่อให้เป็นแนวทางสำหรับการวางแผน พัฒนา กระตุ้นมีส่วนร่วมในการบริหาร และปรับปรุงระเบียบว่าด้วยของค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ได้ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการดำเนินกิจกรรมหลักผลวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารของผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) สามารถนำผลวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา กระตุ้น ปรับปรุงได้ โดยคาดว่าดังต่อไปนี้

1.1.1 วิทยาลัยที่มีหน่วยของค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในภาคใต้ จะสามารถจัดทำโครงการย่อยให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น โดยการแก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของสมาชิก เช่น การติดตามสมาชิกที่ทำกิจกรรมหลัก โดยการสร้างสัมพันธ์ไมตรี ความเข้าใจอันดีต่อผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองสนับสนุน ยินดีส่งบุตรหลานมาเล่าเรียน การพัฒนาคุณภาพ และความเป็นเลิศทางวิชาชีพของสมาชิก การพัฒนาทักษะนักศึกษาโดยกำหนดการปฏิบัติการประจำภาคเรียน การจัดให้มีการฝึกปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น การให้รางวัล การให้สิทธิพิเศษ เป็นต้น

1.1.2 สามารถนำผลจากการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงระเบียบว่าด้วยของค์การเกษตรกรในอนาคตในประเทศไทยในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น ควรให้ทุกแผนกวิชามีส่วนร่วมในกิจกรรมหลัก เป็นต้น

1.2 ด้านการบริหารสำนักงานองค์การ ผลวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารของผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$) สามารถนำผลวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา กระตุ้น ปรับปรุงได้ โดยคาดหวังต่อไปนี้

1.2.1 วิทยาลัยที่มีหน่วยของค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในภาคใต้ จะสามารถทำให้สำนักงานดำเนินงานอย่างโปร่งใส มีบรรยากาศดี นำเข้าไปค้นคว้าความรู้ ทันทสมัย เป็นปัจจุบัน ซึ่งสามารถพัฒนาได้โดยการแก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้บริหารและครูให้สามารถทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การดำเนินการบริหารอย่างจริงจังตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร การพัฒนาให้สมาชิกมีลักษณะความเป็นผู้นำเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น การวางแผนงานให้คณะกรรมการสามารถดำเนินงานได้เร็วขึ้น ตลอดจนให้กำลังใจสมาชิกในการทำงาน เป็นต้น

1.2.2 สามารถนำผลจากการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงระเบียบว่าด้วยของค์การเกษตรกรในอนาคตในประเทศไทยในพระราชบัญญัติสมเด็จพระรัตนราชสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยควรมีระบบบริหารฯ ที่ชัดเจนให้กับคณะกรรมการเช่น กำหนดให้คณะกรรมการดำเนินงานมีวาระการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปีการศึกษา และอยู่ได้ไม่เกิน 2 วาระ เป็นต้น

1.3 ด้านการประชุมวิชาการ ผลวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมในการบริหารของผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$) สามารถนำผลวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา กระตุ้น ปรับปรุง โดยคาดหวังดังต่อไปนี้

1.3.1 วิทยาลัยที่มีหน่วยของค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในภาคใต้ จะสามารถทำให้ก้าตัมมนาการแข่งขัน การประกวดการแสดงต่างๆ มีความตื่นตัว ทันทสมัย สนุกสนาน เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ซึ่งสามารถพัฒนาได้โดยการแก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้บริหารและครูให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น ในงานระดับหน่วยซึ่งไม่เป็นที่รู้จักของบุคคลภายนอก และพบว่า มีนักศึกษาร่วมงานจำนวนไม่มากนัก ควรดึงดูดความสนใจโดยการจัดงานรื่นเริงควบคู่กับการประชุมวิชาการ นอกจากนี้ควรมีการอบรมเสริมความรู้ให้แก่บุคลากรขององค์การ และส่งเสริมให้บุคลากรรับผิดชอบต่องานที่ได้รับ อันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนตามมา

1.3.2 ทั้งนี้ยังสามารถนำผลจากการศึกษาเป็นแนวทางในการปรับปรุงระเบียบว่าด้วยของค์การเกษตรกรในอนาคตให้เกิดขึ้นในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา พัทลุง สตูล ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น ในการจัดประชุมวิชาการ ควรเปิดโอกาสให้ครูและนักศึกษาเข้าร่วมงานได้ทุกครั้ง หากพบว่า นักศึกษาให้ความสนใจน้อย ก็ควรดึงดูดความสนใจดังที่ได้กล่าวมา เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้บริหาร และครูเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมองค์การ
เกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช
กุมารี เพื่อให้ทราบปัจจัยหลัก และปัจจัยสนับสนุนเพื่อจะสามารถนำไปวางแผนการดำเนินงานและ
พัฒนาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพในการบริหารองค์การเกษตรกรในอนาคต
แห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

